

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการศึกษา โดยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ในมาตรา 81 ว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษา อบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษากับแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษา ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึก ที่ถูกต้อง

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้ของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอด ความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้ บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต นอกจากนี้การศึกษายังเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับทุกคน เพราะ การศึกษาจะช่วยทำให้คนพัฒนาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สามารถ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดีและมีความสุข ฉะนั้นการศึกษานับว่าเป็นการสร้างรากฐานสำคัญใน ด้านกำลังคน เพราะจะกลายเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปใน อนาคต

การพัฒนาครูนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา เพื่อ การสร้างฐานที่สำคัญในการพัฒนทรัพยากรมนุษย์ที่จะไปทำงานในหน้าที่งานในสาขาที่ต่าง ๆ กัน อันจะเป็นการช่วยสร้างเสริมความเจริญก้าวหน้า ให้กับหน่วยงาน องค์กร ชุมชน สังคม ที่มีจุด หมายสำคัญคือการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ เพราะครูเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ของเยาวชนของ ชาติ หากครูได้รับการพัฒนาที่ดีให้มีสมรรถภาพทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ความชำนาญ ทัศนคติ เพื่อให้มีความสามารถที่เหมาะสมกับวิชาชีพและหน้าที่ของครูผู้สอน รวมถึงมีการบริหารจัดการที่ดี ก็จะทำให้มีโอกาสได้รับผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในทางตรงกันข้ามหากผู้สอน คือ ครู หรือ อาจารย์ ไม่มีสมรรถภาพด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ หรือสมรรถภาพด้านอื่น ๆ ใน รายวิชาที่สอนอย่างเพียงพอ ก็จะส่งผลให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ อันเป็นผลเสียทาง ตรงต่อผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนวิชาการบัญชีนั้นเป็นวิชาชีพที่ต้องมีความรู้เฉพาะทาง เช่นเดียวกับวิชาชีพเฉพาะทางอื่น ๆ เช่นกัน เนื่องจากต้องมีความรู้ความสามารถและทักษะเฉพาะ สาขาบัญชี จึงจะสามารถปฏิบัติงานการสอนทางด้านการบัญชีได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ

บุคลากรที่ผลิตได้จะได้นำความรู้ความสามารถไปใช้ในการทำงานที่มีความสำคัญอย่างมากในวงจรธุรกิจ

สำหรับประเทศไทย การบัญชีเริ่มต้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง (24 มิถุนายน 2475) ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวม อันนำไปสู่การออกประมวลรัษฎากรจัดการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2482 โดยผู้เผยแพร่ความรู้ทางด้านการบัญชีในระยะแรก คือ พระยาไชยยศสมบัติ (เสริม กฤษณามระ) และหลวงคำริอิสรานูวรรต (ม.ล.คำริ อิศรางกูร ณ อยุธยา) ได้จัดทำหลักสูตรการสอนวิชาการบัญชีเพื่อเผยแพร่ทำให้คนไทยมีความรู้ทางด้านการบัญชี ท่านทั้งสองจบการศึกษาทางด้านการบัญชีจากประเทศอังกฤษและกลับมารับราชการที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สุชาติพิทย์ หย่างอารี, 2538, หน้า 3)

บุคคลที่ใช้ประโยชน์จากข้อมูลทางการบัญชีมี 2 กลุ่ม คือ

1. บุคคลภายในกิจการ ได้แก่ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ โดยผู้บริหารจะใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อศึกษาผลการดำเนินงานที่ผ่านมา และวางแผนการดำเนินงานในอนาคต ส่วนระดับเจ้าหน้าที่จะใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อดูความมั่นคงของกิจการ ตลอดจนคำตอบแทนที่ได้รับจากกิจการว่ามีความเหมาะสมหรือไม่

2. บุคคลภายนอกกิจการ ได้แก่ นักลงทุน เจ้าหนี้ ผู้ตรวจสอบบัญชี และหน่วยงานของรัฐบาล โดยนักลงทุนจะดูผลตอบแทนจากการลงทุน เจ้าหนี้จะดูสภาพความเสี่ยงในการให้สินเชื่อ ผู้สอบบัญชีจะดูเรื่องความถูกต้องของหลักการบัญชีที่ปฏิบัติว่าเป็นไปตามที่ยอมรับกันโดยทั่วไปหรือไม่ เพื่อลงนามรับรอง ส่วนหน่วยงานของรัฐบาลจะดูในเรื่องระเบียบข้อบังคับว่าปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลการดำเนินงานเพื่อคำนวณภาษีเงินได้อันเป็นรายได้หลักของภาครัฐบาล รวมทั้งเก็บข้อมูลเพื่อวางแผน จัดทำสถิติต่าง ๆ ภายในหน่วยงานของรัฐบาลด้วย

อย่างไรก็ตามการพัฒนาเป็นสิ่งจำเป็นต่อประสิทธิภาพของงานเป็นอย่างมาก การพัฒนาหมายถึง กระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และความสามารถของบุคคล เช่นการฝึกอบรม การให้ การศึกษาและอื่น ๆ การพัฒนาบุคคลเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งหมด ซึ่งได้แก่ การเปลี่ยนแปลง ด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติ โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะครอบคลุมกระบวนการจัดการศึกษาให้ทุกคนและทุกระดับ ให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติอันพึงปรารถนา ของสังคม และประเทศชาติ ตลอดจนรวมทั้งการฝึกอบรม การสอนงาน การสับเปลี่ยน หมุนเวียน หรือแม้แต่กระบวนการในการพัฒนาตนเอง

สถานศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก มีลักษณะเฉพาะต่างจากสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตหรือภูมิภาคอื่น เนื่องจากแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกพื้นที่ดังกล่าวจะถูกพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางความเจริญ และเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมหลัก และอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันกับตลาดโลก ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวต้องใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง กระจายความเจริญมาสู่ภูมิภาคนี้ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งโครงสร้างของสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ซึ่งมีผลต่อสภาพสังคมท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (รักชนก แสงกาญจน์, 2548 อ้างอิงจาก สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2533, หน้า 68-73) ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาใหญ่ในการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน คือ ปัญหาด้านมลภาวะ ซึ่งเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ไม่ว่าจะเป็นอากาศเสีย น้ำเน่าเสีย เสียงเกินพิกัด การตัวของเมือง เกิดปัญหาจราจร การรุกคืบที่ดินและแหล่งน้ำ การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ อุบัติเหตุ ชุมชนแออัด สุขภาพจิตเสื่อมโทรม มีความเครียดสูง ปัญหาดังกล่าวเหล่านี้มักพบอยู่เสมอในพื้นที่บริเวณเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ในด้านการศึกษาพบว่าได้รับผลกระทบโดยตรงเพราะประชากรในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการจัดการศึกษาให้ตอบสนองเพียงพอต่อความต้องการของคน จึงทำได้ไม่เต็มที่นัก ประกอบกับต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตรวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพสังคม และนโยบายของรัฐที่เปลี่ยนแปลงไป จุดเน้นของนโยบายคือมุ่งพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม ซึ่งต้องใช้งบประมาณสูง มีเครื่องมือเครื่องใช้ประกอบการเรียนการสอนมากขึ้น ในส่วนนี้ก็ขาดงบประมาณที่จะดำเนินการให้เพียงพอ ในขณะที่เดียวกันก็ละเลยด้านสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ให้ความสำคัญน้อยลง รองลงไป ละเลยต่อการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมของคนในสังคมจึงเปลี่ยนไป ทำให้เกิดปัญหาทางสังคม นอกจากนี้แล้วยังพบว่า ปัญหาของการปฏิบัติงานในพื้นที่ เกิดจากความเข้าใจ หรือไม่เข้าใจไม่ตรงกันระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติ ทั้งที่ 2 ส่วนนี้จะต้องสัมพันธ์กัน เพราะเป็นกลไกที่สำคัญที่ทำให้งานดำเนินไปได้ ดังนั้น สถานศึกษาเอกชนจึงมีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพให้บังเกิดประสิทธิผลในระบบการบริหารงาน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น สถานศึกษาเอกชนที่ดีมีมาตรฐาน จะต้องมีความคุณภาพในการจัดการศึกษาให้เป็นที่ต้องการ และเป็นที่ยอมรับของท้องถิ่นและสังคมได้

พนัส หันนาคินทร์ (2521, หน้า 181-182) ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูว่า ผู้ที่จะออกไปประกอบอาชีพครูจะต้องมีความสามารถ (Competency) ในด้านต่าง ๆ คือ

1. มีความรู้ ความสามารถในวิชาสามัญทั่วไป (General Education) ซึ่งถือเป็นวิชาชีพพื้นฐานที่จะสร้างความเป็นมนุษย์ที่เหมาะสมแก่สังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่

2. มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพที่จะนำไปใช้สอน (Major and Minor Field of Study) ได้แก่ วิชาที่เตรียมไว้สอบ อาจเป็นวิชาการหรือวิชาชีพก็ได้

3. มีความสามารถในด้านวิชาชีพ (Professional) เพื่อสร้างความสามารถในการใช้เทคนิคต่าง ๆ ที่จะนำไปประกอบอาชีพให้ได้ผลดี เช่น การสอนจะต้องรู้ทั้งวิธีการสอนทั่วไป และวิธีการสอนในแต่ละแขนงวิชา

ดังนั้นครูจึงมีบทบาทอันสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพอย่างเพียงพอ เพราะครูเป็นตัวจักรสำคัญต่อการจัดระบบการดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นได้ด้วยความเรียบร้อยเป็นผลดีโดยตรงต่อผู้เรียนตามเป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 ดังนั้นการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จึงจะมีประโยชน์อย่างยิ่งในการทำทราบถึงสมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชี รวมถึงทราบแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนวิชาการบัญชีให้มีสมรรถภาพที่สอดคล้องต้องกันตรงกับความต้องการ และท้ายที่สุดก็จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อเยาวชนของชาติซึ่งเป็นลูกศิษย์ของครูสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชีในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาการบัญชี
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับสมรรถภาพที่จำเป็น และระดับสมรรถภาพปัจจุบันของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชีในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาการบัญชี
4. เพื่อศึกษาว่าสถานการณ์ที่แตกต่างกันของครูผู้สอนวิชาการบัญชี จะมีผลทำให้ครูผู้สอนวิชาการบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชีที่แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
5. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

คำถามสำหรับการวิจัย

1. ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาการบัญชี ระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชีในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก อยู่ในระดับใด
2. ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ระดับสมรรถภาพที่จำเป็นกับระดับสมรรถภาพปัจจุบันของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร และมีสมรรถภาพด้านใดบ้างที่ครูผู้สอนวิชาการบัญชีจะต้องปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น
3. ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาการบัญชี ระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชีใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก มีอะไรบ้างและมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชี เห็นว่าระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชีใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก มีความแตกต่างกันตามสถานภาพส่วนบุคคลหรือไม่ อย่างไร
5. มีแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก อย่างไร

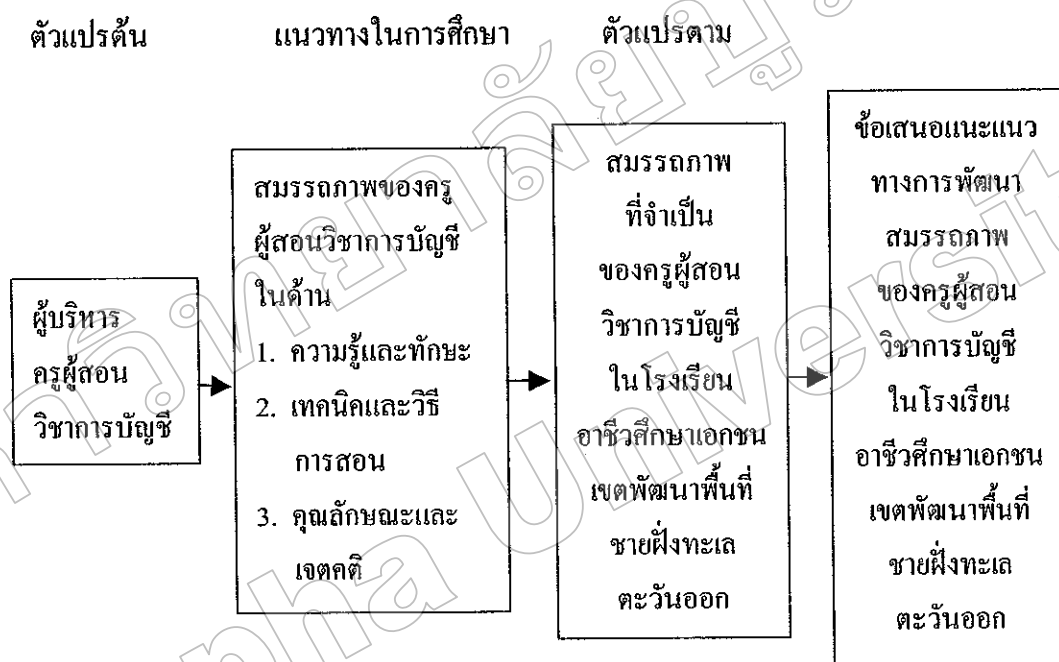
สมมติฐานของการวิจัย

1. ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร เห็นว่าระดับสมรรถภาพที่จำเป็นกับระดับสมรรถภาพปัจจุบันของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ไม่แตกต่างกัน
2. ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาการบัญชี เห็นว่าระดับสมรรถภาพที่จำเป็นด้านต่าง ๆ ของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ไม่แตกต่างกัน
3. พิจารณาตามสถานภาพที่แตกต่างกันของครูผู้สอนวิชาการบัญชี เห็นว่าระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ไม่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชีในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก เป็นการศึกษาวิจัยโดยใช้ข้อมูลเชิงสำรวจด้วยการสอบถามจากผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาการบัญชีใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก เพื่อหาสมรรถภาพที่จำเป็น และสมรรถภาพปัจจุบันของครูผู้สอนวิชา

การบัญชีว่าเป็นอย่างไร รวมทั้งการสอบถามถึงข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชี แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานทางสถิติเพื่อให้ได้ข้อสรุปสามารถตอบคำถามจากการวิจัยได้ รวมถึงสามารถให้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกได้ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้มีตัวแปรต้น แนวทางในการศึกษา ตัวแปรตาม ดังแผนภาพที่ 1 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงระดับสมรรถภาพที่จำเป็น และระดับสมรรถภาพปัจจุบันของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ตามความเห็นของผู้บริหาร
2. ทราบถึงระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชีในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาการบัญชี

3. ทราบถึงสถานภาพที่แตกต่างกันของครูผู้สอนวิชาการบัญชีว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชี แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร เพื่อนำความคิดเห็นไปปรับปรุงส่งเสริมในทางสร้างสรรค์ให้กับครูผู้สอนวิชาการบัญชีให้มีระดับสมรรถภาพดียิ่งขึ้น

4. ทราบข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก อันจะเป็นประโยชน์ในการสร้างและพัฒนาบุคลากรทางด้านการบัญชีเพื่อออกไปทำงานให้เกิดประโยชน์กับองค์กร ชุมชน และสังคม ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ปีการศึกษา 2549

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา อาจารย์ใหญ่ ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หัวหน้าฝ่าย/แผนกวิชาการ หัวหน้าฝ่าย/แผนกบุคลากร หัวหน้าหมวดสาขาวิชาการบัญชี และครูผู้สอนวิชาการบัญชี ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก จำนวนประชากร 210 คนจาก 27 โรงเรียน ในพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา

3. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 136 คน จาก 27 โรงเรียนซึ่งเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยสุ่มตัวอย่างจากผู้อำนวยการสถานศึกษา อาจารย์ใหญ่ ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หัวหน้าฝ่าย/แผนกวิชาการ หัวหน้าฝ่าย/แผนกบุคลากร หัวหน้าหมวดสาขาวิชาการบัญชี และครูผู้สอนวิชาการบัญชี ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ปีการศึกษา 2549 ในพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา โดยการใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากรายชื่อ โรงเรียนขึ้นมาจำนวน 18 โรงเรียน จากจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 27 โรงเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวทางการพัฒนา หมายถึง ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเพิ่มพูนสมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ความชำนาญ และความสามารถของบุคคล การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งมวล ซึ่ง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลง ด้าน ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติ โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเน้นแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพ

ของครูผู้สอนวิชาการบัญชี ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก 3 ด้าน คือ

- 1.1 ด้านความรู้และทักษะ
- 1.2 ด้านเทคนิคและวิธีการสอน
- 1.3 ด้านคุณลักษณะและเจตคติ

2. สมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชี หมายถึง ทักษะ ความรู้ ทักษะคิด รวมถึงความสามารถของการทำงานของครูด้านต่าง ๆ ที่เป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน หรือ อาจารย์ผู้สอนวิชาการบัญชี และการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะครูผู้สอนวิชาการบัญชีของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านความรู้และทักษะ
- 2.2 ด้านเทคนิคและวิธีการสอน
- 2.3 ด้านคุณลักษณะและเจตคติ

3. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา อาจารย์ใหญ่ ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หัวหน้าฝ่าย/แผนกวิชาการ หัวหน้าฝ่าย/แผนกบุคลากร หัวหน้าหมวดสาขาวิชาการบัญชี

4. ครูผู้สอนวิชาการบัญชี หมายถึง ครูผู้สอน หรือ อาจารย์ผู้สอน ซึ่งทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีให้กับผู้เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

5. ระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชี หมายถึง ระดับ สมรรถภาพที่ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาการบัญชีมีความคิดเห็นว่าเป็นระดับสมรรถภาพที่จำเป็นที่ครูผู้สอนวิชาการบัญชีควรมีระดับความเชี่ยวชาญดังกล่าว ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

มาก เป็นระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชีที่ต้องมีระดับความเชี่ยวชาญอยู่ในระดับมาก

ปานกลาง เป็นระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชีที่ต้องมีระดับความเชี่ยวชาญอยู่ในระดับปานกลาง

น้อย เป็นระดับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูผู้สอนวิชาการบัญชีที่ต้องมีระดับความเชี่ยวชาญอยู่ในระดับน้อย

6. ระดับสมรรถภาพปัจจุบันของครูผู้สอนวิชาการบัญชี หมายถึง สมรรถภาพที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็นระดับสมรรถภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชีมีระดับความเชี่ยวชาญอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

มาก เป็นระดับสมรรถภาพปัจจุบันของครูผู้สอนวิชาการบัญชีที่มีระดับความเชี่ยวชาญอยู่ในปัจจุบันระดับมาก

ปานกลาง เป็นระดับสมรรถภาพปัจจุบันของครูผู้สอนวิชาการบัญชีที่มีระดับความเชี่ยวชาญอยู่ในปัจจุบันระดับปานกลาง

น้อย เป็นระดับสมรรถภาพปัจจุบันของครูผู้สอนวิชาการบัญชีที่มีระดับความเชี่ยวชาญอยู่ในปัจจุบันระดับน้อย

7. สถานภาพของครูผู้สอนวิชาการบัญชี คือ ระยะเวลาในการปฏิบัติงานเป็นครูผู้สอนวิชาการบัญชี ระดับชั้นสูงสุดที่ทางโรงเรียนเปิดสอน และจังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่